

igennem og først skal træde i Kraft 3 Maaneder efter Kundgørelsen i Lovtidende. Den vil komme i Lovtidende i Begyndelsen eller Midten af April og vil da træde i Kraft i Begyndelsen eller i Midten af Juli, men da er den bedste Tid af Sommeren gaaet. Først da vil man tvinge til at luffe Butikkerne, men saa ville Handelskommiser og saadanne Folk, som man ellers havde tænkt paa skulde have nogen Glæde af Loven, ikke saa nogen Glæde af den til Sommer, saaledes som det vistnok har været Meningen, at de skulde have, for saa vidt Loven vedtages, nemlig at de skulde have fri om Søndagen. Jeg vil derfor spørre den højtærede Minister, om „3 Maaneder“ ikke kunde ændres til „4 Uger“. Der staar jo i Lovforslaget, at der skal være Frihed paa Grundlovsdagen fra Kl. 12, men hvis Loven først skal træde i Kraft 3 Maanedre efter Kundgørelsesdagen, vil det blive en Kendsgerning, at i 1891 faar man ikke Frihed paa Grundlovsdagen. Det kunde ske paa Grundlovsdagen den 28de Juli, men den pleje vi jo ikke at helligholde i nogen særlig Grad.

Solch: Da jeg i mange Aar har været Medlem af det Udvalg, der har været nedsat angaaende Lovforslag om dette Emne, tror jeg at kunne udtale en bestemt Formening om, at de Bestemmelser, der nu indeholdes i det foreliggende Lovforslag, er alt det, man vil kunne vente for Tiden at blive enig om, og da jeg anser dette for i og for sig godt og tilfredsstillende, skal jeg anbefale, at dette Lovforslag vedtages. Jeg for mit Vedkommende vil stemme for det i den Skikkelse, det har, og jeg saa helst, at der ikke forsøges Ændringer, thi da vilde flere Strids spørgsmål kunne rejses, og der kunde blive lagt Hindringer i Vejen for, at Lovforslaget kunde komme ud.

Brandes: Jeg vilde ønske, at den ærede sidste Taler havde udtrykt sig endnu tydeligere, end han gjorde, og at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen) havde endnu mere brugt den Aabenhed, der plejer at bejæle ham i denne Sal. Jeg vilde ønske, at den ærede sidste Taler i Stedet for at han udtalte, at han mente, at dette er alt, hvad der kan ventes, havde sagt, at dette er det, man er bleven enig om, og som man paa Trods af andres Meninger vil gennemføre. (Solch: Det kunde jeg ikke have sagt, thi det vilde have været aabenbar Mandhed). Jeg vil tage til Indtægt det, som det ærede Medlem nu sagde. Der er ingen Tvivl om, at det er sandt, naar det ærede Medlem siger, at

dette Lovforslag er man ikke bleven enig om; det hører altsaa, som jeg vil forkynde de ærede Medlemmer, ikke med til Arbejdsplanen, og det er altsaa tænkeligt, at der er nogle ærede Medlemmer her i Salen, som dog ikke føle sig bundne til, hvad der her foreligger, og som altsaa endnu ville kunne staa ved de Afstemninger, de have været med til i Fjor med Hensyn til denne Lov. Det er altsaa endnu tænkeligt, og medens jeg ellers kunde have haft nogen Lyst til at fratage Ordet efter de Udtalelser, vi have hørt, bevæger dette mig til at sige nogle Ord om Lovforslaget ved denne første Behandling. Vi kunne senere drøfte det ydermere i et Udvalg eller, hvis det gaar umiddelbart til 2den Behandling, ved denne. Imidlertid er der for mig nogen Anledning til at tro, at det ikke forholder sig saaledes, som vi nu have hørt, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Solch) mener, idet en æret Landstingsmand har om dette Lovforslag udtrykt sig saaledes i Landstinget, at det var, hvad man kunde vente at føre igennem i Folketinget, og han raadede derfor til at gaa ind derpaa. Ja, nu synes det jo at være blevet Skik, naar man er bleven enig om Love, at man staar op i Folketinget og siger, at det er, hvad man kan vente at føre igennem i Landstinget, og at et Medlem i Landstinget staar op og siger, at det er, hvad man kan vente at føre igennem i Folketinget. Saa den Maade skulde Arbejdet lettes, som vi have hørt udviklet af det ærede Medlem fra Stege (Vossen) angaaende den vigtige og betydningsfulde Lov om Olfatten, som kan ventes herved i Folketinget, jeg ved ikke naar, maaske i de sidste Dage af Sæmlingen, bearbejdet af Landstinget, og saa kunne vi tage den. Det er en ny, energisk Maade at arbejde paa, og jeg vil sige, at saa maatte vi maaske hellere til Slutning komme til et Etammer-system, thi der vil intet være at foretage for to Kamre, naar man saaledes bestemmer i det ene Ting, hvad der skal vedtages i det andet; det vilde være et Omsvøb, som da burde erstattes med en langt hurtigere Retsforfølgning. — Hvad Lovforslaget angaar, er det sagt, at det er blevet behandlet i mange Aar. Da Sagen kom frem fra Socialdemokratiets Side, mødte den overordentlig Modstand fra den ærede Justitsminister, som straks afviste den og sagde, at han ikke vilde have med den at gøre. Da var denne Lov, hvad den skulde være, en Arbejderlov, en Lov om Frihed for Arbejderen, og det har til den allerførste Tid været erfendt, at det var Lovens Mening, men jeg anerkender, og jeg har sagt